

GRIGORE ȘOITU : ANTICULINARE

Editura Arhipelag, Târgu Mureș, 1996

Volumul lui Grigore Șoitu beneficiază de un foarte bine scris cuvânt înainte semnat de Al. Cistelecan aruncând o privire scurtă dar totuși acurată asupra versurilor și autorului. Nu ne rămâne altceva decât schițarea unor impresii de lectură, lucru nu lipsit de interes dată fiind natura poeziei practicate de autor. Cu siguranță avem de-a face cu un produs al anilor '90, ușor recognoscibil prin maniere și modalități de lucru, dar în același timp ne găsim în prezența unui text impregnat cu o aromă ușor identificabilă, e izul avangardei. Cu toate acestea *Anticulinarele* nu se înscriu nici pe orbita avangardismului după cum și o înregistrare a lor într-un exagerat postmodernism s-ar contitui într-o eroare. Lecturăm un experiment, o sfidare interesantă nu prin jocul pe care-l propune cât prin nouitatea vocii – să fim onești și recunoscând persistentul aer de déjà-vu, al multora din insolitele născociri poetice să adu-mecăm izul limbii „sparge”, aleatorul dada al cuvintelor, inter/meta/para-textualitatea mai nou atât de îndrăgită, plăcerea exageratei explicații a cuvintelor și, lăsând la o parte problema întâietății să ne lăsăm în voia poetului. Pentru că Grigore Șoitu scrie cu o veritabilă furie/bucurie a cuvintelor, textul scurgându-se din stilou labirintic și arborescent ca o urmă lăsată pe nisip de o găză beată. Totul e o bucurie a provocării iar *Addenda* se dovedește poate chiar mai inspirată decât cele șapte poeme. Un volum incitant, dar amenințarea cu un „va urma” din partea autorului ne face să protestăm. Un text de o atare factură e interesant la o primă apariție. Repetat, el riscă banalizarea.

C. CUBLEȘAN

STEALIA, NR. 11-12/1996